

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Petra Kobylky a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobců **a) Ing. M. M., a b) I. M.**, oba zastoupeni JUDr. Kristinou Škampovou, advokátkou se sídlem v Brně, Pellicova 8a, proti žalovanému **Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Brně**, se sídlem v Brně, Moravské nám. 1, za účasti zúčastněné osoby R. K., zastoupeného JUDr. Pavlínou Urbancovou, advokátkou se sídlem v Brně, Křenová 26, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu

t a k t o :

I. Rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Brně ze dne 9.9.2008, č.j. ZKI-O-117/500/2008, **se z r u š u j e** pro vady řízení a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům na náhradě nákladů řízení částku 12 640,- Kč, ve lhůtě do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku, k rukám JUDr. Kristiny Škampové, advokátky se sídlem v Brně, Pellicova 8a.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 15.10.2008 se žalobci domáhali přezkoumání rozhodnutí žalovaného, označeného ve výroku pod bodem I. tohoto rozsudku a dále předchozího prvostupňového správního rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Vyškov ze dne 4.6.2008, sp. zn.: OR-231/2007 – 712, kterým bylo vysloveno, že po nabytí právní moci rozhodnutí v katastru nemovitostí pro katastrální území Kobeřice u Brna 1)

geometrické a polohové určení pozemků, označených jako parcely 563/1 a 564 bude upraveno v souladu s výsledky místního šetření ze dne 3.6.2001, zobrazenými v náčrtu č. 108 a v souladu se záznamem podrobného měření změn č. 359 vyhotoveným KÚ, 2) geometrické a polohové určení pozemků, označených jako parcely 563/1, 563/2 a 564, po provedení opravy dle bodu 1, bude v souladu s obsahem katastrálního operátu platného po obnově provedené v r. 1997 a pozemky parc. č. 563/1, 563/2 a 564 budou v katastru nemovitostí nadále evidovány v hranicích určených při místním šetření a měření pro obnovu katastrálního operátu a s těmito výměrami: pozemek parc. č. 563/1 s výměrou 273 m², pozemek parc. č. 563/2 s výměrou 59 m², pozemek parc. č. 564 s výměrou 440 m². Napadené rozhodnutí žalovaného vyslovilo, že citované prvostupňové správní rozhodnutí se mění tak, že v bodě č. I. výroku rozhodnutí se datum „3.6.2001“ nahrazuje datem „3.6.1991“, přičemž v ostatním textu výrok tohoto rozhodnutí zůstává nezměněn.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného je m.j. uvedeno, že pozemky označené jako parcela č. 563/1 a 563/2 v k.ú. Koberice u Brna jsou evidovány ve společném jmění manželů Ing. M. M. a I. M., a to na základě kupní smlouvy ze dne 12.3.1976 a kupní smlouvy ze dne 9.10.1981. Pozemek, označený jako parcela č. 564 je v katastru nemovitostí pro k.ú. Koberice u Brna evidován ve vlastnictví R. K. na základě usnesení Okresního soudu ve Vyškově ze dne 29.11.1995. Podáním ze dne 10.9.2007 požádali žalobci o opravu chyby v katastru, neboť tvrdili, že mapování v roce 1997 je zjevně chybné, žalobci o něm nevěděli a jejich vlastnická práva byla v jeho důsledku poškozená. Katastrální úřad odvolatelům sdělil, že požadovanou opravu neprovedl, protože žádnou chybu týkající se způsobu evidování předmětných pozemků nenalezl. S tímto oznámením vyjádřili žalobci nesouhlas, na jehož základě zahájil katastrální úřad správní řízení. V dalším vyjádření žalobci upozornili na rozpor mezi platnou katastrální mapou a doklady z procesu obnovy katastrálního operátu novým mapováním, a to na chybějící lomový bod č. 108-282 na vlastnické hranici mezi pozemky p.č. 563/1 a 564. O novém mapování nebyli žalobci písemně vyrozuměni, toto bylo provedeno bez vědomí a účasti I. M., čímž jí byla odeprána možnost porovnání údajů v pozemkovém katastru, možnost ověření změny ve výměře a provedení změny ve využití pozemků. Při jednání na místě samém se vlastníci shodli na průběhu hranice mezi pozemky, označenými jako p.č. 563/1 a 563/2 na straně jedné a pozemkem p.č. 564 na straně druhé, tak jak je tato hranice vyznačena v operátech obnovy, tedy včetně lomového bodu č. 108 – 282. V dalším písemném vyjádření žalobci uvedli, že v protokolu z jednání na místě samém chybí upozornění I.M., týkající se šířky jednotlivých pozemků v nejbližším okolí před obnovou operátu a po jeho obnově a upozornění na nepovolenou stavbu hospodářského stavení s domácí dílnou pana K. Dále žalobci opakovaně zpochybnili obnovu operátu novým mapováním a rovněž opakovaně upozornili na poškození vlastnických práv I. M. Prvostupňový správní orgán rozhodnutím ze dne 4.6.2008, č.j. OR-231/2007-712, částečně nesouhlasu žalobců s provedením opravy chyby vyhověl s tím, že po nabytí právní moci rozhodnutí uvede do souladu zobrazení hranice mezi pozemky označenými jako parc. č. 563/1 a 564 v katastrální mapě s obsahem dokladů z obnovy operátu novým mapováním, tj. s obsahem náčrtu místního šetření č. 108. Opravu tohoto zobrazení vyznačil a uložil katastrální úřad v obsahu záznamu podrobného měření změn č. 359 pro k.ú. Koberice u Brna. Současně zpřesnil i výměru pozemku, označeného jako parc. č. 563/1. Žalovaný dospěl k závěru, že prvostupňový správní orgán postupoval v průběhu správního řízení plně v souladu s platnými právními předpisy a v řízení nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by svědčily o jakémkoliv procesním pochybení. Současný operát katastru nemovitostí byl převzat z bývalé evidence nemovitostí, jejichž písemný a měřičský operát byl obnoven tvorbou Základní mapy ČSSR velkého měřítko (dále jen ZMVM) jako technického podkladu evidence nemovitostí. V roce 1991 bylo v daném území provedeno místní šetření (nyní podle

ust. § 14 zjišťování průběhu hranic pozemků v terénu). Místní šetření hranic pozemků v tehdejší době upravovalo ust. § 8 odst. 1 písm. b) zákona č. 22/1964 Sb. o evidenci nemovitostí, kdy uživatelé a vlastníci nemovitostí byli vyzváni k účasti na místním šetření pozvánkou, pozvání zajistil MNV a osobní převzetí pozvánky potvrdil účastník místního šetření podpisem v doručním listu. Při místním šetření byli vlastníci a uživatelé podle ust. § 7 odst. 1 písm. c) posledně citovaného zákona povinni pro zajištění stálého souladu zápisů v evidenci nemovitostí se skutečným stavem na vyzvání orgánů geodézie trvale a určeným způsobem označit na svůj náklad nesporné hranice svých pozemků. Podle ust. § 5 odst. 4 vyhl. č. 23/1964 Sb. se vyšetřený stav (změněný i nezměněný), který je podkladem pro obnovu měřičského a písemného operátu zakresluje stanoveným způsobem do náčrtu místního šetření a zapisuje do soupisu nemovitostí a vlastník nebo jím zplnomocněný zástupce potvrdí souhlas s výsledkem šetření a s vyznačeným průběhem hranic pozemků svým podpisem v soupisu nemovitostí. Podle § 8 odst. 2 zák. č. 22/1964 Sb. o evidenci nemovitostí však neúčast vlastníků nebo uživatelů při místním šetření není překážkou jeho provedení. Při místním šetření v roce 1991 bylo postupováno v souladu s tehdy platnými předpisy. V doručním listu je podpisem „M. M.“ vyznačeno řádné pozvání bezpodílového spoluvlastníka Ing. M.M. k místnímu šetření a výsledek místního šetření týkající se předmětných parcel je řádně vyznačen v náčrtu o místním šetření č. 108 i v soupisu nemovitostí č. 108. Podle podpisu v soupisu nemovitostí č. 108 je zřejmé, že Ing. M.M. svým podpisem vyjádřil souhlas s výsledkem šetření a s vyznačeným průběhem hranic pozemků, označených jako parcela č. st. 260 a 2796/3, které byly následně označeny novými parcelními čísly 563/1 a 563/2. Na podkladě dokumentace o místním šetření a výsledků zeměměřických činností byl vyhotoven nový operát evidence nemovitostí, jehož výsledkem byla vedle nového souboru popisných informací i nová mapa v číselném vyjádření, tzn. že poloha všech lomových bodů parcel byla určena v souřadnicích platného systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální, z nichž s využitím počítače byla nová mapa vykreslena a byly vypočteny výměry parcel. Žalobci spatřují základní důvod pro námitku proti stanovenému katastrálnímu operátu zejména skutečnost, že I. M. nebyla o obnově katastrálního operátu žádným způsobem informována a byla jí odepřena možnost podat námitku proti výsledkům obnovy. V letech 1990-2001 bylo v katastru nemovitostí vedeno trvalé bydliště I. M. v K., shodně s trvalým bydlištěm Ing. M. M., a to na základě sdělení MěNV Vyškov „o změnách adres přestěhování uživatelů“. Podle ust. § 5 odst. 2 a 3 vyhl. č. 23/64 Sb. vždy v průběhu pěti let přezkoumávají orgány geodézie soulad evidence nemovitostí se skutečným stavem na území celé obce a změny v operátech evidence nemovitostí provádí orgány geodézie z úřední povinnosti na základě listin, návrhů a oznámení orgánů, organizací a občanů. V souvislosti s tím bylo tehdejšími orgány geodézie vedeno v operátu bývalé evidence nemovitostí trvalé bydliště I. M. v K., a to podle oznámení MěNV Vyškov a také pro ni platilo ust. § 8 odst. 1 písm. b) zák. č. 22/1964 Sb., že vlastníci a uživatelé nemovitostí byli s konáním nového mapování seznámeni způsobem v místě obvyklým, tedy vyhláškou a relací v místním rozhlase, v nichž byl vysvětlen účel mapování a zdůrazněny povinnosti vlastníků a uživatelů nemovitostí. Z uvedeného je zřejmé, že žalobci opakovaně uváděná námitka o neúčasti I. M. při obnově operátu se jeví jako irelevantní. Žalobci dále namítali, že měla být zkrácena součtová výměra pozemků, označených jako p.č. 563/1 a 563/2. K tomu je nutno uvést, že závaznými údaji pro právní úkony týkající se nemovitostí, vedených v katastru nemovitostí jsou podle ust. § 20 katastrálního zákona, parcelní číslo, geometrické určení (tvar a rozměry) nemovitosti, název a geometrické určení katastrální území. Výměra parcely tedy nikoliv. Výměra je vždy jen odvozena od geometrického určení nemovitosti. Proto žalovaný zkoumal především skutečnost, zda při procesu obnovy operátu nedošlo v letech 1991-1997 k pochybením, která by měla za následek neoprávněnou změnu geometrického určení předmětných nemovitostí a ve svém důsledku by negativně ovlivnila i správnost evidovaných

výměr. Při tomto šetření zjistil žalovaný pouze rozpor v chybějícím lomovém bodu č. 108-282 na hranici mezi pozemky, označenými jako parcely č. 563/1 a 564 v obsahu platné katastrální mapy, který však byl ze strany katastrálního úřadu v průběhu správního řízení zjištěn a v napadeném rozhodnutí řešen a rovněž neshledal žádné další pochybení zobrazení výše popsané hranice v náčrtu o místním šetření č. 108 a měřičském náčrtu č. 108 a v zobrazení této hranice ve výsledné obnovené a nyní platné katastrální mapě žalovaný neshledal. Žalovaný dále kontrolně určil výměry předmětných parcel a dospěl k závěru, že jsou správné. Žalobci též zpochybňovali průběh hranice mezi pozemky označenými jako parcely č. 563/1 a 563/2 na straně jedné a pozemkem, označeným jako parcela č. 564 na straně druhé v terénu a zobrazení průmětu této hranice v souboru geodetických informací katastru. Jde zejména o upozornění na zkrácení šířky pozemku, označeného jako parcela č. 563/2 v severní části u úvozové cesty a dodatečně povolenou výstavbu hospodářského objektu. Samotná obnova operátu novým mapováním nemůže být již z podstaty věrnou kopií operátu, který má nahradit, což se týká jak geometrického a polohového určení, tak i velikosti výměr parcel. Tento závěr vychází z ust. § 3 zák. č. 22/1964 Sb., protože orgány geodézie měly při obnově operátu evidence nemovitostí v katastrálním území Kobeřice u Brna postupovat v souladu se skutečným stavem. Je logické, že jiný postup by popíral samu podstatu a smysl obnovy pozemkových evidencí, neboť katastrální operát se obnoví novým mapováním, pokud geometrické a polohové určení nemovitostí v důsledku nedostatečné přesnosti nebo použitého měřítka katastrální mapy již nevyhovuje současnému vedení katastru. Zaměření hranic při obnově operátu vychází ze zjištěných hranic podle jejich skutečného stavu v terénu v souladu s ust. § 5 odst. 4 vyhl. č. 23/1964 Sb. V rámci správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že hranice byly vyšetřeny, zaměřeny a zobrazeny v souladu s jejich průběhem v terénu a podle těchto výsledků byly určeny výměry předmětných parcel. Nelze tedy než konstatovat, že katastrální operát u těchto parcel nevykazuje žádné další chyby. Podle ust. § 52 odst. 3 vyhl. č. 26/2007 Sb. (dále jen „vyhláška“) může katastrální úřad v souboru geodetických informací katastru (katastrální mapy) opravit chybné geometrické a polohové určení hranice pozemku jen v případě, že je nesporně zjištěno a protokolárně doloženo, že se neshoduje se stavem hranice v terénu a současný průběh hranice v terénu není dotčenými vlastníky zpochybňován a nebyl jimi měněn. Pokud tedy nedojde k sepsání písemného prohlášení vlastníků, ve kterém se dotčené osoby (vlastníci dotčených pozemků) shodnou ve stanovení nezpochybňovaného průběhu hranice, nemůže katastrální úřad geometrické a polohové určení hranice v katastrálním operátu opravit a měnit. Návrh na opravu geometrického a polohového určení hranic pozemků by pak musel být doložen i výsledkem zeměměřických činností. Muselo by se jednat o takový výsledek zeměměřických činností, který by vycházel z platného stavu souboru geodetických informací a měl náležitosti stanovené nyní platnými právními předpisy a potřebné pro vyznačení změny v katastrálním operátu. Předmětem řízení o opravě chyby není zkoumání a posuzování toho, zda je obsah katastrálního operátu v souladu se skutečným stavem hranic pozemků v terénu a katastrální úřad se tedy touto věcí v daném případě ani zabývat nemohl. S procesem obnovy operátu nejsou spojeny právní účinky vzniku změny nebo zániku vlastnických práv k nemovitostem. Proto nemůže být neúčast druhého z manželů při obnově operátu důvodem ke zpochybnění dosažených výsledků obnovy. Žalovaný nezjistil, že by mělo být v případě žalobkyně porušeno právo na spravedlivý proces. Ze zákona nenáleží katastrálnímu úřadu rozhodovat o průběhu vlastnických hranic v terénu nebo o tom, kdo je či není vlastníkem určitého pozemku nebo jeho části. Rozhodnutí katastrálních úřadů a rozhodnutí zeměměřických a katastrálních inspektorátů podle ust. § 8 odst. 5 katastrálního zákona jsou rozhodnutími, které nemohou zasahovat do sféry hmotněprávních oprávnění a povinností účastníků řízení a nemohou o předmětu vlastnictví rozhodovat. Tato rozhodnutí mají pouze evidenční účinky a nemohou řešit otázku, kdo je vlastníkem nemovitosti, resp. kdo má jiné věcné právo k nemovitosti, ale

pouze to, kdo bude v katastru nemovitosti v souladu s právními listinami a výsledku obnovy katastrálního operátu jako vlastník nebo jiný oprávněný zapsán a v jaké podobě bude určitá konkrétní nemovitost evidována. Překračovat tuto věcnou působnost státního orgánu a uplatňovat tak státní moc mimo meze a způsoby stanovené zákony je nepřípustné. Katastrální úřady nemají žádné oprávnění, povinnost a ani právní nástroje k tomu, aby samy mohly narovnávat, uspořádávat nebo měnit nevyhovující právní vztahy k nemovitostem. Rozhodování o průběhu hranice pozemků v terénu o určitosti, popř. zpřesnění evidovaného geometrického a polohového určení průběhu hranice nemovitostí v katastrální mapě je výhradně věcí vlastníků dotčených nemovitostí a pokud mezi vlastníky nedojde k dohodě o průběhu hranice mezi sousedícími pozemky, pak nezbyvá, než se v této věci obrátit na věcně a místně příslušné soudy.

Ve včas podané žalobě žalobci namítali, že žalobkyně nebyla ke správnímu řízení řádně obeslána, o řádném doručení pozvání žalobkyně k místnímu šetření v roce 1991 se žalovaný nezmiňuje, neboť žalobkyně nebyla o konání místního šetření informována. Žalobkyně navíc nikdy v Kobeřicích u Brna, jako její manžel, nebydlela. Její jediné bydliště se od roku 1979 nacházelo na stávající adrese v B., U. Tvrzení o tom, že by bylo z katastru možno zjistit, že v letech 1990 – 2001 bylo uvedeno trvalé bydliště žalobkyně v K. je nepravdivé. Trvalé bydliště na této adrese měla dcera žalobkyně, I. M. ml. Tento údaj byl uveden v evidenci obyvatel u příslušného obecního úřadu a nikoliv v katastru nemovitostí, kde jako vlastník byla vedena žalobkyně, bytem K., nikoliv dcera, I. M. ml. Správní orgány tak nezjistili úplně skutkový stav věci. Prvostupňový správní orgán se nato dopustil omylu v osobě dotčeného vlastníka z nedbalosti, čímž porušil jeho procesní práva. Omyl správního úřadu nemůže jít k tíži a majetkové újmě žalobce. Měření prováděné katastrálním úřadem a jeho projednávání v roce 1991 a v průběhu dalších let bylo prováděno bez vědomí žalobkyně, neboť se katastrální úřad mylně domníval, že má trvalé bydliště v obci Kobeřice a byla jí tak odepřena možnost porovnání údajů v pozemkovém katastru, možnost ověření změny ve výměře pozemků a provedení změny ve využití pozemků a uplatnění námitek v námitkovém řízení. Správní orgán zjistil, že žalobkyně nebyla vyrozuměna o námitkovém řízení, které předcházelo vyhlášení platnosti obnoveného operátu v roce 1997, přesto z tohoto zjištění nebyly vyvozeny správné důsledky a bylo pokračováno v řízení, jakoby bylo doručeno řádně. Ust. § 16 odst. 2 katastrálního zákona předpokládá korespondenční oznámení vyložení nového katastrálního operátu k veřejnému nahlédnutí a případnému zaslání námitek nejméně 30 dnů před jeho vyložení vlastníků, kteří nemají v obci trvalý pobyt. K tomu nikdy nedošlo, katastrální úřad tuto skutečnost nemůže nijak doložit, ačkoliv na něm leží důkazní břemeno. Ust. § 8 odst. 1 písm. b) zák. č. 22/1964 Sb. nemůže dopadat na případ žalobkyně, neboť ta v katastrálním území trvalé bydliště neměla. V dané věci byla chyba v katastrálním operátu zjištěna a konstatována katastrálním úřadem, který se jí byť neúspěšně a nedostatečně pokusil odstranit. Správní orgány vydávaly podpis žalobce za souhlas žalobkyně, což je nepřípustné. Případy, kdy jeden z manželů činí úkony i za druhého manžela se omezují pouze na situace spadající do oblasti obvyklé správy majetku. Právní úkon v případě prodeje nemovitosti či darování nemovitosti do oblasti obvyklé správy majetku nepatří. Uvedené případy je možno podřadit i na skutkové zásahy do vlastnického práva k pozemkům, kdy se mění jejich výměra, hranice apod., neboť jde o zjevný zásah do vlastnického práva. Zkrácením práva na spravedlivý proces byla žalobkyně také zkrácena na svém vlastnictví, a to bez právního důvodu. Správní orgán byl navíc podle zák. č. 71/1967 Sb. o správním řízení (správní řád) – dále jen „správní řád z r. 1967“ povinen postupovat v řízení v úzké součinnosti s občany a organizacemi a dát jim vždy příležitost, aby mohli svá práva a zájmy účinně hájit, zejména se vyjádřit k podkladu rozhodnutí a uplatnit své návrhy. Žalobci dále namítali, že žalovaný se nezabýval tím, zda prvostupňovým správním orgánem zjištěný chybný údaj ohledně

chybějícího lomového bodu č. 108-282 byl řádně napraven a jakým způsobem k opravě došlo, tedy zda je v příslušných katastrálních dokumentech lomový bod zaznačen tak, jak byl zaznačen před způsobením chyby. Katastrální úřad totiž uvedený lomový bod na hranici mezi pozemky zaznačil, ovšem na jiném místě, než byl zaznamenán původní lomový bod. Právní orgány tak pochybyly, neboť neúplně zjistily skutečný stav věci, byla provedena oprava chybného údaje nepřesným způsobem a žalovaný provedení opravy nepřezkoumal. Výsledkem toho je, že žalobci pozbyli ze společného jmění manželů 27 m² pozemku. Katastrální úřad sice opravil shora uvedenou zjevnou chybu, nicméně poté přihlédl k souhlasu vyslovenému R. K., který s chybným zápisem v katastru nemovitostí souhlasil, aniž by takový postup byl zdůvodněn. Žalovaný vadný postup katastrálního úřadu označil jako správný. Vadný je argument žalovaného, že katastrální úřady nejsou zmocněny k tomu, aby za vlastníky nemovitostí činily jakékoliv úkony, nebo aby jakkoliv disponovaly s jejich nemovitým majetkem jako důvod pro nemožnost provedení opravení zjevné chyby. Právě dispozice s nemovitým majetkem se katastrální úřad v předchozích správních řízeních dopustil, neboť jeho chybou byly posunuty hranice sousedících pozemků tak, že se výměra pozemků žalobců zmenšila ve prospěch jejich souseda. Rozhodnutí žalovaného a prvostupňového správního orgánu je vnitřně rozporné, nepřezkoumatelné. Ačkoliv katastrální úřad přiznal, že při činnostech spojených s ověřováním souladu obnoveného souboru geodetických informací s podklady bylo zjištěno, že lomový bod č. 282 zobrazený v náčrtu o zjišťování průběhu hranic č. 108 není v katastrální mapě zobrazen a tuto chybu konstatuje, v jiných částech rozhodnutí naopak tvrdí, že o chybu nejde a nelze proto podle ustanovení o opravě chyb postupovat.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že podle obsahu katastru nemovitostí (a taktéž obsahu dřívější evidence nemovitostí) bylo v katastru nemovitostí vedeno trvalé bydliště I. M. v K., shodně s trvalým bydlištěm žalobce. Žalovaný nesouhlasí s názorem žalobce, že mu byla odebrána část pozemku ve prospěch vlastníka sousedního pozemku R. K. Žalobní tvrzení o nepřezkoumatelnosti z důvodu vnitřní rozpornosti napadených správních rozhodnutí považuje žalovaný za nepodložené věcnými argumenty. Žalovaný dále poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu, č.j. 1 As 46/2008 – 134, ze dne 5.6.2008 a navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V doplňujícím procesním podání žalobců ze dne 30.4.2010 bylo m.j. uvedeno, že žalobkyně nikdy neměla trvalé bydliště v Koberčicích, ani zde nikdy trvale nebydlela, od r. 1979 až dosud má trvalé bydliště v B.,U. Žalovanému je tato skutečnost známa, neboť jeho pracovnice Ing. H. si sama vyhotovila kopii potvrzení o trvalém pobytu, které jí žalobkyně poskytla. Uvedené brněnské bydliště měla žalobkyně zapsáno i v nabývací listině, registrované Státním notářstvím dne 9.10.1981, jedná se o kupní smlouvu žalobců s manželý Š., na jejímž základě byl proveden příslušný zápis na LV č. 229. Žalobkyně nikdy nežádala o zápis změny údajů o svém trvalém bydlišti, žalovaný tedy nemohl takovou změnu o vlastní vůli provést. Vnitřní rozpornost napadených rozhodnutí vyplývá ze skutečnosti, že nejprve je konstatováno, že se o chybu v údajích v katastru nemovitostí nemá jednat, zároveň je ale konstatováno, že předmětný lomový bod není v katastrální mapě zobrazen. Žalobci dále odmítli aplikaci rozhodnutí Nejvyššího správního soudu 1 As 46/2008 – 134 na nyní projednávaný případ, neboť se nejedná o věc skutkově shodnou. Oprava chyby v katastrálním operátu nemůže zakládat, měnit či rušit vlastnická a jiná věcná práva k nemovitostem.

Krajský soud v Brně přezkoumal žalobou napadená rozhodnutí správních orgánů, jakož i řízení předcházející jejich vydání v mezích žalobních bodů. Ve věci bylo rozhodnuto

bez nařízení jednání, za splnění podmínek ve smyslu ust. § 76 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).

Žaloba je důvodná.

Jak bylo shora již uvedeno, napadeným rozhodnutím žalovaného bylo rozhodnuto o odvolání žalobců proti předchozímu prvostupňovému správnímu rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Vyškov, ve věci opravy chyby v katastrálním operátu pro katastrální území Kobeřice u Brna ze dne 4.6.2008, č.j. OR-231/2007-712, které bylo změněno žalovaným tak, že v bodě č. 1 výroku rozhodnutí se datum „3.6.2001“ nahrazuje datem „3.6.1991“ a dále bylo vysloveno, že v ostatním textu zůstává výrok tohoto rozhodnutí nezměněn. Prvostupňové správní rozhodnutí vyslovalo, že po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí v katastru nemovitostí pro katastrální území Kobeřice u Brna: 1. Geometrické a polohové určení pozemků označených jako parcely 563/1 a 564 bude opraveno v souladu s výsledky místního šetření ze dne 3.6.2001 zobrazenými v náčrtu č. 108 a v souladu se záznamem podrobného měření změn č. 359 vyhotoveným KÚ. 2. Geometrické a polohové určení pozemků označených jako parcely 563/1 a 564, po provedení opravy dle bodu 1, bude v souladu s obsahem katastrálního operátu platného po obnově provedené v r. 1997 a pozemky parcelní číslo 563/1, 563/2 a 564 budou v katastru nemovitostí nadále evidovány v hranicích určených při místním šetření a měření pro obnovu katastrálního operátu a s těmito výměrami: pozemek parcelní číslo 563/1 s výměrou 273 m², pozemek parcelní číslo 563/2 s výměrou 59 m², pozemek parcelní číslo 564 s výměrou 440 m².

Uvedený výrok napadeného rozhodnutí žalovaného je však v rozporu s ust. § 90 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť z tohoto ustanovení vyplývá, že odvolací orgán je oprávněn napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, jinak odvolání zamítne a rozhodnutí potvrdí; taková změna nebo i zrušení se může vztahovat vůči všem výrokům nebo jen jednotlivým výrokovým částem. Má-li správní rozhodnutí více výroků, je třeba řádně uvést, jak odvolací orgán naložil se všemi jednotlivými výroky, které zrušil či změnil a které naopak potvrdil zamítnutím odvolání. Žalovaný postupovat v souladu se zákonem v části, v níž provedl změnu předchozího prvostupňového správního rozhodnutí, pochybil však ve výrokové části 2 svého rozhodnutí, v němž uvedl, že „v ostatním textu zůstává výrok tohoto rozhodnutí nezměněn“. V této části napadené rozhodnutí žalovaného odporuje znění zákona. Podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu, jestliže odvolací orgán změnil napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku je potvrdí. Uvedená vada způsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí žalovaného pro nesrozumitelnost, přičemž k takové vadě je povinen soud přihlídnout bez výslovné žalobní námitky (shodný názor vyslovil Krajský soud v Ostravě v rozsudku ze dne 31.8.2007, č.j. 58 Ca 22/2006 – 34 a ze dne 30.4.2009, č.j. 22 Ca 334/2008 – 38, shodný právní názor zaujal i Nejvyšší správní soud v rozsudcích ze dne 24.1.2007, č.j. 3 As 60/2006 - 46 a ze dne 25.6.2007, č.j. 5 As 11/2006 – 100, přístupných na www.nssoud.cz). Z uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil postupem ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.

Nad rámec uvedeného důvodu pro zrušení rozhodnutí se dále soud vyslovuje k žalobním námitkám:

Žalobci namítali porušování procesních práv žalobkyně při provádění mapování v roce 1991 a při obnově katastrálního operátu v KÚ Kobeřice u Brna v roce 1997, žalobci namítali, že žalovaný vzal za dostačující tvrzení prvostupňového správního orgánu, že chybný údaj spočívající v absenci lomového bodu č. 108-282 byl opraven, avšak žalovaný se

nezabýval již tím, jakým způsobem k opravě došlo a zda vůbec tato oprava byla správná, tedy zda je v příslušných katastrálních dokumentech uvedený lomový bod zaznačen tak, jak byl zaznačen před způsobením chyby. Katastrální úřad totiž předmětný lomový bod na hranici mezi pozemky sice zaznačil, ovšem na jiném místě, než byl zaznamenán původní lomový bod č. 108-282. Žalobci pozbyli postupem správních orgánů ze společného jmění manželů 27 m² pozemku. Průběh hranic mezi pozemky 563/1, 563/2 a 564 není souladný s vyznačením hranice v měříčském náčrtku č. 108 z roku 1993, s čímž naopak vyslovil souhlas R. K. (osoba zúčastněná na řízení). Napadené prvostupňové správní rozhodnutí je vnitřně rozporné, neboť na jedné straně přiznává chybu v údajích katastru, na jiném místě naopak tvrdí, že o chybu nejde a nelze podle ust. § 8 katastrálního zákona postupovat.

K žalobním námitkám soud uvádí, že napadené prvostupňové správní rozhodnutí nebylo soudem shledáno za vnitřně rozporné, nepřezkoumatelné, neboť je v něm rozhodnuto o opravě chybného údaje katastru vzniklého zřejmým omylem při obnově katastru nemovitosti ve smyslu ust. § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, který spočívá v chybějícím zobrazení lomového bodu č. 282 v katastrální mapě, který je zobrazený v náčrtu o zjišťování průběhu hranic č. 108 a v měříčském náčrtu č. 108. Zároveň prvostupňový správní orgán neshledal žádné další pochybení, které by mohlo být podřazeno pod ust. § 8 odst. 1 katastrálního zákona jako tzv. chybný údaj katastru. Z odůvodnění žalobou napadených správních rozhodnutí i z obsahu správního spisu je zřejmé, že průběh hranice mezi pozemky p.č. 563/1, 563/2 a 564 je mezi žalobci a osobou zúčastněnou na řízení sporný, což vyplývá především z vyjádření žalobců k jednání při zjišťování průběhu hranice mezi předmětnými pozemky ze dne 7.5.2008 a z procesního podání žalobců ze dne 21.7.2008 v rámci odvolacího správního řízení. Za uvedeného stavu nebyly správní orgány postupem ve smyslu ust. § 8 katastrálního zákona oprávněny rozhodovat o průběhu hranic pozemků, neboť podle ust. § 46 odst. 1 posledně citovaného zákona se v souboru geodetických informací opraví chybné geometrické a polohové určení hranice pozemku, je-li nesporně zjištěno a protokolárně doloženo, že se neshodují se stavem hranice v terénu, současný průběh hranice v terénu není dotčenými vlastníky zpochybňován a nebyl jimi měněn. Soud proto není ani oprávněn se vyjadřovat k namítaným procesním pochybením správních orgánů (stejný právní názor byl vysloven Nejvyšším správním soudem v rozsudku 1 As 46/2008 – 134 ze dne 5.6.2008, přístupný na www.nssoud.cz). Námitku údajné nesprávně provedené opravy chybného údaje katastru, kterého se měl podle žalobního tvrzení dopustit prvostupňový správní orgán, žalobci neuplatnili v rámci správního řízení, žalovaný proto nepochybil, pokud tuto tvrzenou skutečnost v rámci svého rozhodnutí nepřezkoumal. Žalobci navíc toto své tvrzení blíže nekonkretizují, ani nedokládají.

Krajský soud v Brně s ohledem na shora konstatovanou vadu napadené rozhodnutí žalovaného zrušil postupem ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.r.s. a věc mu vrátil k dalšímu řízení, v němž správní orgán vytkanou vadu napraví.

Výrok o náhradě nákladů řízení pod bodem II. tohoto rozsudku vychází z ust. § 60 odst. 1 s.r.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobci byli ve věci plně úspěšní, soud jim proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení v plné výši, neboť současně neshledal existenci důvodů, které by měly vést byť i jen k částečnému nepřiznání těchto nákladů. Náhrada nákladů řízení se sestává z odměny za 3 úkony právní služby ve výši 2 100,- Kč za jeden úkon (§ 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhl. č. 177/1996 Sb., tj. převzetí a příprava zastoupení, sepis žaloby a sepis doplňujícího procesního podání. K náhradě nákladů

byla připočtena náhrada hotových výdajů za 3 úkony právní služby po 300,- Kč (§ 13 odst. 3 posledně citované vyhlášky) a náhrada za zaplacený soudní poplatek ve výši 4 000,- Kč, přičemž byla dále připočítána daň z přidané hodnoty, kterou je zástupce žalobců odvést podle zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení vychází z ust. § 60 odst. 5 věta první s.ř.s., podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V dané věci však osobě zúčastněné na řízení takové náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí, které nabývá právní moci dnem doručení, lze podat opravný prostředek (kasační stížnost podle ust. § 102 a násl. s.ř.s.) do dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2, 4 s.ř.s.).

V Brně dne 26.10.2010

Mgr. Milan Procházka, v.r.
předseda senátu